

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt	—	kr
Fél évre	2	—	50
Negyed évre	1	—	25
Néptanítónak egész évre	3	—	—

Hirdetési díjak

a legutánjossabban számíttatnak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztői iroda.
hova a lap szállítani vesztő által küld-
menyek megvételére:
ALLAMI TANITÓKÉPEZÉSDÉBEN.
Levelek csak hőmérsenest figyeltatnak
el Keziratok nem adnak vissza.

Küldőhelyek:
Az előfizetők penzek és hirdetések a
kiadóhatalma N a n a y L a j o s
könyvnyomdájába — küldendők be
(Bödog-ter, Scheibner-féle ház.)

Előfizetési felhívás a

„BAJA”

című hetenkint kétszer megjelenő közlönyre.

Előfizetési feltételek:

negyed évre	1 frt	25 kr
fél	2	50
egész	5	—

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postautalványon eszközölhetők.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását és anyagi támogatását biztaltattal kéri a „BAJA” kiadója.

Budapest-zimonyi vasút.

II.

Első cikkünkben elmondottuk a budapest-kalocsa-baja-zombori irány érdekében megzafolhatlan érveléseinket, most szöjlön egy tekintélyes szaklap ezen irány előnyöiről a többiek felett. A „Központi vasuti és közlekedési közlöny” 1875. évi 6. számában a budapest-zimonyi vasut kiépítése irányáról következőleg nyilatkozik:

„Minél inkább valósul a szerb és török vasutak biztosított csatlakozása, annál elődázhatlanabb sürgőséget nyer a budapest-zimonyi vasut kiépítésének kérdése, mely napról-napra fokozottabban mérveben foglalkoztatja úgy a közvéleményt, mint a kormányköröket, s mindinkább nagyobb érdekeltiséget kelt a külföldi tőkepénzesek előtt.

Hogy ezen vonal, még nemzetközi jelentőségétől eltekintve is, életképes, sőt jövedelmezőnek igérkezik, bizonyítja azon számos konzorcium, mely e vasutat csekély garancia mellett, vagy minden garancia nélkül kész kiépíteni, s mely konzorciumnak mindegyike más-más nagy városok és dús területek érdekeit képviseli, — miért is nem tartjuk idő szerültenek, rövid foglalásban megvilágítani a többfelé tervezett vonalak melyike feléne meg nézetünk szerint leginkább úgy az állami, mint a magánérdekeknek.

Azon kérdés mellett, vajjon a vasutat a Duna jobb, vagy balpartján akarjuk-e létesíteni, nem szükséges hosszasan időznünk.

Nem hiszünk, hogy a kormány hajlandó lenne a Duna jobb partján engedélyezendő vasut által a keleti kereskedelmet Budapestről elterelni s Bécsen keresztül vezetni az éjszakai tengerhez, mert ez különben is pangó fővárosi kereskedelmünk nézve oly csapás volna, melynek káros hatását mi sem ellensúlyozhatná. Más részről meg a balparton vasut úgy fővárosi kereskedelem, mint a nemzetközi forgalomra nézve oly előnyöket biztosít, melyek előtt szemet hunyni nem lehet. Vannak ugyan, kik a jobb partvidéken vezetendő vasut tervét még folyton előtérbe tolják s nem épen rosszul alkalmazva tünnetik fel azon előnyöket, melyek mellette fényleg, vagy állítólag felhozhatók, de mégis ha a két nézet mellett szóló érveket összehasonlítjuk egymással, a balpart a jobb felett hasonlíthatatlan nagy túlsúlyt nyel kell hogy praeponderáljon. Csakis arra akarunk tehát szorítani, hogy ez utóbbi irány néhány variánsáról mondjuk el véleményünket.

Egyike az ezen tervezetek szerinti vonalaknak Buda-

pesttől-Bajáig szorosan a Duna folyam mentében vonulna, több kanyarulattal folytan szükségtelenül megosszabbítottánk s a Duna és az osztrák-államvasut közt elnyúló terület igényeit épen nem volna képes kielégíteni, mert mi a folyam mentében fekvő helységeek már a víziutal rendelkezek, a távolabb fekvők épen semmi uttal sem bírnának. Ha oly vidékeken, hol az ipar nagy virágzásnak örvend, a folyam-parti vasutak szükségeseek és a hajózási verseny daczára tenállhatnak is, itt a Duna érintet része a helyiforgalom kedvező vizállások teljesen pangana, mert a ki szállítmányát elhozza a Dunáig, az tovább is ezen vitéti, miután a hajón való szállítás oltsóságát semmi féle vasut felül nem mulhatja.

E vonal tehát épen figyelmen kívül hagyáná a mi egyik célját kell hogy képezze: a helyi érdekek kielégítését.

A Duna balpartján tervezett második vonal épen az ellenkező hibába esik, ugyanis az Pestet, Szabadkát, Újvidéket és Zimonyt érintené, Eltekintve attól, hogy e vonal Szabadkáig oly területet szelne át, melynek termékenysége nem valami nagy — annyira közel jár az osztrák-államvasuthoz, hogy jogosan csak is helyi versenyvonalnak lehetne tekinteni, másrészt pedig a távolabb fekvő termékdús és népes vidékeit Bácskának, Kalocsá, Baja és Zombor közt évtizedekre elzárná a sinutól.

Az emittet mindkét vonal tehát csak is verseny vonal lenne jobbara, egyik a Dunával, másik az osztrák-államvasutal, a mi pedig teljességgel nem hivatása.

A mondottakból önkényt folyik, melyik legyen azon vonal, mely úgy az ország, mint az illető lakosság óhajait és érdekeit leginkább kielégíteni képes. E vonal u. i. nem lehet más, mint a mely az előbb nevezett kettő között vezetettnek. Ez egyrészt meghagyáná a dunai hajózásnak megfelelő területet, melyre üzletét kiterjeszthetné, másrészt pedig az osztrák-államvasutól is annyira ékes, hogy épen nem képezne verseny vonalat. Nincs azonban ezek kizárva, hogy az Baja s Újvidéké a víziutal összekötésébe ne lépjen, s így lehetővé váljék egyik közlekedési tényezőnek a másikat támogatni. Egy így tervezett vonal Pesttől csaknem egyenes irányban menne Bajáig, érintve Kunszentmiklóst és Kalocsát, Bajától egyenes irányban Zomborig, az alföldi vasut pályaudvarába szakadván, innét Deszpszentivánon át Újvidékre, hol a Dunán Péterváradon alól átkelne, azután Karloviczon át Beska, Bázua, Batincevának egyenes irányban a Száváig, ezt Zimonynál átúdalván s így a szerb vasutakkal csatlakozás elérvén.

E vonal volna a legrövidebb, legolcsóbb, az alföld legtermékenyebb és legnépesebb vidékeit szelne s azon körülmények fogva, hogy semmi verseny vonal befolyást forgalmára nem gyakorolna, legkönnyebben lehetne szert jövedelmességre magából a helyi forgalomtól. Továbbá följelentőségét bírna e vonal Budapestre nézve. A szerb és török vasu akkai csatlakozás egyrészt, másrészt pedig a Budapest — Rutka-oderberg vonalban folytatás által e vonal létesítésé a keletnek az éjszakai legrövidebb és legcélszerűbb összekötését Budapesten keresztül. Eddigi vasuti politikánkban ugy is egyik főhiba az, hogy nem bírnak forgalmi központtal az ország fővárosában, hanem egyenesen ennek kikürtésével annak kereskedelmünknek oly irányt, mely már eddig is a külföld, jelesen a bécsi piac javára szolgálván, azt

oly érdeken keresztül, mikép nagyon is itt az ideje, hogy újabb vasutainknál e hibát a mennyire még lehet helyreüssük. Van azért a dolognak még egy igen jelentős oldala, mely szintén nagyon megérdemli a figyelmet. A keleti kereskedelem fővárosunkat érintené, a keleti és éjszakai tengerhez vezető útjában, s a bizonyonyul nem jelentéktelen átmeneti forgalom a magyar állam-vasutak Budapest-rutkai és a Kassa-oderbergi vonala jövedelmességét: nem csakély mérvben fokozná, mi bizonyul jötkökonyan hatna az államnak a vasutak által nagyon is igénybe vett erőszényére.

Egy tekintet van még, melyet nem szabad figyelmen kívül hagyni, és ez a strategial. Az általunk védett vonal itt is leghevesebbek mutatkozik, mert az ország fővárosát Budapestet Péterváradon át a legrovidebb uton köti össze az ország határával Zimonyal.

Különbön hisszük, hogy az elhibázott irányu több vasutnak káros eredménye e fontos és különösen a főváros kereskedelmére életkérdést képező vonal engedélyezése körül kettős éberségre és a legbehatóbb tanulmányokra fogja az illetőket, kik hivatala vannak döntő szavazatot gyakorolni, ösztönözni, s e hitünk megnyugtató bennünket a napról-napra szaporodó s egészen eltérő érdek ket védő konsorciumok versenyességé tekintetében.

A kormány az eddig tudomására jött részletek s a képviselőházban adott nyilatkozatokból a lehető legszigorubb tárgyalyságosságot törekszik megtartani a fontos ügyben, és az egymást érő ajánlatok egyike által sem engedi magát elfoglalt álláspontról kiváratni, sőt még a garancia nélkül építési szándékot ajánlatait sem fogadja a priori kedvezőben.

Igy legújabbban belga tőkepénzesek azon kérdést intézték a közlekedési miniszterhez, vajjon hajlandó volna-e Budapestről Zimonya a Duna balpartján vezetendő s általunk kiépítendő vasut iránt, melynel az államgaranciája igénybe nem vétetnék, — velük tanácskozásba bocsátkozni? E kérdésre a közlekedési miniszter oda nyilatkozott, hogy (feltéve az ajánlókot komoly szándékát és megbízhatóságát) — kész a teendő propozíciókat alapos megvizsgálás, illetőleg tárgyalás alá venni.

Ha valamely vasut, ugy bizonyos a budapest-zimonyi az, mely egy irányát, mint építése egyéb modozatait illetőleg a legscrupulozusabb megfontolást igényli, mert jelentő-

ségénél fogva a kisebb hibák is más vasutakéihoz aránytalnul nagy mérveket öltöenek következményeikben.*

Ezeket mondja a vasut és közlekedési közlöny. Most majd adatokkal támogatjuk a Budapest-Kalocsa-Zombornak építendő vonal czélszerűbbségét a budapest-szabadkai irány felett!

A budapest-szabadkai irány következő városokat és községeket érinti, részint közvetlenül, részint pedig igen közel esőleg.

A első számok az illető községek lakossága számát, a másik pedig a földterületet tüntetik elő.

A szabadkai irány :

Soroksár 5677 lakos 14799 katastralis hold, Alsónédi 2923 l. 8455 kh., Bugyi 2509 l. 25303 kh., Sári 2031 l. 14072 kh., Izsák 3222 l. 19357 kh., Vadkert 3647 l. 10928 kh., Halas 13127 l. 111927 kh., Szabadka 56328 l. 165615 kh., Popolya 8501 l. 28173 kh., Kishegyes 4432 l. 14086 kh., Szeghgy 3877 l. 7592 kh., Feketehegy 4183 l. 10110 kh., Ó-Verbász 3539 l. 11702 kh., Új-Verbász 4454 l. 8539 kh., Szt.Tamas 9634 l. 41524 kh., Kiskér 2682 l. 4854 kh., Ók 3668 l. 19935 kh., Kiszács 3499 l. 4430 kh., Újvidék 19119 l. 27199 kh.

Most vegyük a csatlalhan tényekkel beigazolt zombori irányt; itt is a közlekedő és részint közvetlenül érintett érdekelt községek és lakosság számát ugy szintén a földterület tekintetbe véve, ez igen magasan áll, az első felett.

Zombori irány :

Soroksár 5677 lakos 14799 katastralis hold, Taksony 1826 l. 9600 kh., Haraszti 1748 l. 4789 kh., Alsónémedi 2923 l. 8455 kh., Laczháza 3632 l. 9912 kh., Bugyi 2509 l. 25303 kh., Dömsöd 3670 l. 12863 kh., Kunszentmiklós 5593 l. 27405 kh., Tass 2770 l. 13640 kh., Szalkszentmárton 3362 l. 15174 kh., Dunavecse 4205 l. 5446 kh., Solt 5696 l. 28173 kh., Kis-Harta 2921 l. 2099 kh., a hozzátartozó Szentkirály vagy Nagy-Harta pusztával 10000 kh., Pataj 5851 l. 13557 kh., Ordas 1022 l. 2671 kh., Szt.-Benedek 1486 l. 4092 kh., Kalocsa 16302 l. 46303 kh., Miske 2588 l. 6079 kh., Faisz 3409 l. 3390 kh., Duskon 2842 l. 8692 kh., Nádudvar 2039 l. 5466 kh., Sükösd 3481 l. 14471 kh., Osanád 1941 l. 7247 kh., Szt.-István 3249 l. 10732 kh., Baja 18110 l. 11015 kh., Bácsmonostor 2019 l. 5990 kh., Vaskut 4660 l. 10986 kh.

TÁRCSA.

Falusi történet.

Eljutottam vacacionalis utazásamban a többi közt Szamos-Ujvárra is. Büszkén emlékezik egy erős vár melynek falai között sok súlyos bűnös várja a szabadság pillanatát. A házak egyszerűek, az élet csendes, ott is nem egy szegény viaskodik a mindennapi küzdelemmel, hanem azért nyugodt, — nem ismeri itt a nagyvárosi zaklatottságot; ha a napszámos mindennapi kenyerét teste tördelmeivel megkereste, nyugodtan tér haza, és fekete levele mellett gyermekeinek körében boldogan érzi magát.

„Szép itt az élet — szóltam barátomhoz, kinek kedvért látogattam meg e helységet — mily csendes és békeséges minden.“ A nap énen lemerőben és sugarai gyönyörű rózsapírban világíták a láthatárt. Itt egy széna szeker hajt le a dombról, és a kocsis hoka hő-je buzdítja a fáradt állatokat, amott egy kutya szemtelen vakmerőséggel üldöz egy tehenet, egy-egy parasztaifalóknunk, kik tiszteletteljesen emelik le kalapjukat.

Egy ház előtt haladunk el, melynek frontja ákáczfákkal van beültetve, fészerre mesztek ház két kirsiny ablakkal. Nádütőjén golyák ütöttek fehéret, udvara tágas, melyben egy-egy szalmakazal áll, borjak járknak ide-s-tova és a szárnyas állatok ép nyugalomra térnek.

A háttérben zúzott kőoszlopok öltve egy évekeltő környedet egy parasztot pillanték meg. Eddig csak a nyitott kapun, tekinték be, de az öreg kintzése oly különös volt, hogy ösztönöserűleg vonzalmat érezék betekinteni. Fejét kezébe támasztva áll, hosszú fehér furtai nyakára hullanak, napról barnult arcára fájdalmas ki-nyomatot vesel, ajkát fájdalmasan magában szorítja össze. Mindjárt észre lehet venni, hogy itt nem az évek hatának törnyész-től, e hajlék nem az idő moha szürkíté, hanem valami nagy bű, nagy szenvedés —

Egy közömben álló barna hűt, ki ép a lovak kizsárvával volt elfoglalt, kérdézik, ki ama öreg ?

„A gazda — suja a fiu — ilyen állapotban van fia szerencsétlensége óta.“ Ebben a pillanatban érkezik egy asszony egy leánykával. „E meg a gazdaszony gyermekével — tévé hozzá — estéknént is a kis kapóháza járnak móda fia megölté magát, kész nyomor ez, sz apa még fiának ruháit viseli, nem engedi azóta oda!“ A héres eltávozott engem barátom hívott avar a biztosítással, hogy elbeszéli az egész történetet, melyet — mint mondá — ő is ismer.

* * *

A fiu neve János volt. Derék póregény, alig több 20 évesnél, szép volt, szemérmes mint egy hajadon, nyílt, egészséges, napról barnult arccal. Valamennyi leány a faluban urána járt, de ő csak egyre gondolt szakadatlan, egy kis örmény leányra, kivel az utolsó busu alkalmával találkoztak először.

Údvarukban nem jó szemmel nézték e vonzalmat, a leányt szerte kaczérnak ismerték és a rossz világ egy viszonyról is szóló, melyet állítólag egy szomszéd falubeli legénynevel folytatott. Hanem János csak a kis örmény leányt akarta. „Ha nem kapom, meghalok!“ szölte, illyképen oda kellett igérni. A lakodalom aratás utánra volt határozva.

Egy vasárnapon együtt ültek épen az étkezőnél mindnyájan, majdnem lakodalmat ültek, a menyasszony nem volt ugyan jelen, hanem azért derekasan kocizottak egészszégre.

Egyszerre egy férfi közelit feljűk, nem falubeli paraszt volt, azokat ismerék mind, hanem valami szomszédbeli. Bemegő hangon hívta félre Péter gazdát, négysemzőköt akar vele valamit beszélni. A gazda felkel és az utczára megyen vele.

„Gazda uram!“ szölte a legény — felszett leányak akarja kezelmend fűt adni, ama leány két évig volt szeretőm amit be is bizonyíthatok. Szűköl mindent tudnak és nekem igérték volt, de a kigyelmend a gazdától és most mit sem akarnak felilem tudni — pedig azt hittem, hogy a történetek után nem lehet már a másé.

„Jól van — válaszol Péter gazda nyugodtan“ jőjön be egy pohár muskótályra.

Baracska 3193 l. 8045 kh., Dautova 2949 l. 6945 kh., Gara 3878 l. 10167 kh., Csatsalja 1482 l. 5598 kh., Gá-kova 2251 l. 2804 kh., Rigycza 3785 l. 10350 kh., Kruselya 968 l. 2650 kh., Zombor 24309 l. 53244 kh., Kernyaja 4071 l. 9488 kh., Sztapár 5523 l. 14121 kh., Veprováz 2759 l. 6478 kh., Keresztur 4744 l. 10560 kh., Lality 2699 l. 6168 kh., Kula 7787 l. 15099 kh., Torza 2919 l. 5983 kh., Kuczura 4202 l. 9718 kh., Deszptszent-ivan 2916 l. 7875 kh., Uj-Sóvé 1979 l. 3645 kh., Ó-Sóvé 1961 l. 5617 kh., Kiszács 3499 l. 4430 kh. Uj-vidék 19119 l. 27199 kh.

Ezekből látható, hogy mennyi érdek van képviselve a zombori iránynál; s így bizonyos, hogy ita a kiépítés is könnyebben fog menni, mert az illetők örömmel fognak hozzájárulni érdekök előmozdításra, a vasút kiépítésének lehetővé tételéhez. Azért tehát rajta, vegyük kezünkbe az ügyet, mozogjunk és ne szalasszuk el a sola többé vissza nem térő kedvező alkalmat, a mi az által véteték el, ha a Szerbiával való összeköttetés Pancsova, Kikindán át csakugyan létesülne

Jablonkay Géza.

A „Kalocsai Néplap.“ írja :

**Pár szó Baja város közönségéhez
a budapesti-zimonyi vasút tárgyában.**

Minden arra mutat, hogy a budapesti-zimonyi vasut a Duna balpartján fog vezetetni. Csak az a kérdés, hogy Szabadkán vagy Kalocsa-Baja-Zomboron át vezetessék-e?

Kalocsa és Zombor mozognak ez ügyben; honnan van, hogy a lefejlettebb iparral s kereskedelemmel bíró Baja alszik? Azt mondják, hogy Baja fontosabbnak tartja rá néve a szabadka-bajai szárnyvonalat az egyenes összeköttetésnél a fővárossal és a Kelettel. Ezt nem híhetjük.

Most és akkor, ha a budapesti-zimonyi vasut Szabadkán át fog vezetetni, Baja kénytelen sürgetni a szabadka-bajai szárnyvonalat és azért áldozatokat is hozni, mert ha Szabadka egyenes összeköttetésben lenne a fővárossal, nem szorul rá arra, hogy közte és a főváros közt Baja legyen a közvetítő; ellenben ha a budapesti-zimonyi vasut Baján át vezetetik, Szabadka lesz kénytelen, még áldozatok árán is, a Bajával való összeköttetést létesíteni.

Szabadka most Szegeден át közeledik a fővárossal

„Köszönöm — felel az ember — több ma a bűm mint a szomjám.“ Az apa ismét az asztalhoz ül, mintha mi sem történt volna aztán végét érte az estebéd, mintha semmi sem jött volna közbe.

Az apa azután elment fiával a mezőre és sokáig sétált künű véle. — — —

Midőn hazazérték anyjához vezetö az apa fiát „anyók — szólott — csókold meg fiadat mert ő boldogtalan.“

* * *

János nem beszélt többet az örményleányról. És mégis szeretö meg, szeretö még jobban mióta tudja, hogy nem lehet az övé. Csak nagyon büszke volt arra néve, hogy valamit szőljön és ez életébe került a szegény legénynek. . . . Neha napokat töltött egy zugban annakéül, hogy elmozdulna. Máskor ismét kitaró buzgalommal látott a földi munkához és többet végzett mint tíz béres. Ha besteleddt elment a város végéig, míg az örményleány fehérölt házát megpillantá — aztán visszatért — további sohasem ment.

A házeliek, kik ily szomorúan és szenvedőben látták nem ismernek irt fájdalomra — rettegtek valami siet encselenség elől.

Midőn anyja egyszer ismét oly szomorúan látta könyekkel szemében szőlött: „Hallod-e János ha csakugyan annyira akarod azt a lányt, hát odadjuk majd.“

Az apa elpirult szégyenében, és lehajta fejét.

János pedig tagadólag intett, és kiment a szobából. Azon naptól kezdve egészen megváltozott. Vig kedvet vett fel szílei kedvéért. Ismét látni lehetett a korcsmában a tánczmal, a mulatságoknál, hanem ezelőtt sohasem mulatott oly furcsán, sohasem sirt jókedvében. — — —

Az apa azt mondta: „ki van gyógyítva.“ Az anya azonban még mindig remegett érte, és jobban ügyelt reá mint ezelőtt. János a kiscinyekkel a padlás közelében hált, volt rajta gabona, őrizni

s ezen irányban a vasut-vonal Szabadka-Budapest között 210 kilométernyi, Baján át pedig csak 180 kilométer lenne. Ezen 30 kilométernyi különbség is hogy a Bajával való összeköttetés Szabadkát nemcsak a fővárossal, hanem a Kelettel is összekötteti, Szabadkát — ha csak bír érzékek érdekei iránt — arra fogja bírni, hogy Bajával az összeköttetést keresse.

A szabadka-bajai szárnyvonal létesülése tehát sokkal valószínűbb s Bajára néve sokkal csekélyebb áldozatokkal járó lesz azon esetben, ha a budapesti-zimonyi vasut Kalocsát, Baját, Zombort érintve építetik ki; s azért Baja város közönségének jól jelleget érdeke azt kívánja, hogy Baja is mozdítson meg saját részéről minden követ azon czélból, hogy a budapesti-zimonyi vasut Baját is érintse.

Míg be nem vészett dolgokkal állunk szemben, addig lehet s kell is mozognunk; ha már készen lesz az új pálya másztel, akkor későn lesz panaszkoznunk!

M. A.

H I R E K.

— Zenta város új polgármestere. A Sándor Béla alispán elnöklöte alatt tartott zentai városi közgyűlésen, Jankovich Aurél helyébe, Kereszturi György volt árvaszéki ülnök, negyvenhét szavazattal Gombos Gábor ellenében, tegnap Zenta város polgármesterevé választották.

— A kuruzslás áldozata. Városunkban 1. hó 15-én történt, írja a „Zentai Figyelő“ hogy egy asszony 7 éves kis leányát a hideg kilelte; az anya — egy kuruzsló vén asszony tanácsára — beteg leányával vízben fildódot ayufavillót itatott, a minek természetes következmény az lett, hogy meg azon nap kiadta lelkét az ártatlan. — S hány ilyen megírja való vén banya kuruzsló, gyógyít, babonáz, bolondít a nép közt s a nép még sem okul. Nepevelés jöjjon el a te országod!!!

— Ujabb fenyegető levelek. Mint annak idején a petárdé, ugy most a fenyegető levelek divatja kezd járni. Blaháné tegnapi ismét kaptott az „ismeretlen“-től levelet, a melyben ez elmondja, miszerint most az egyszer megbocsátja a késedelmet, hisz macsa is (már amint az ismeretlen ur) sajnálná azt a szép arcot tönkre tenni, — de két hó múlva ismét vizsgáljon Bécsből, a hova jelenleg utazik, s akkor majd ujjalg megjelöli a helyet, ahol az 500 frtnak mulhatatlannal lennie kell, külföldben — vitriól. — Itt megemlítjük, hogy Kamernayer polgármester és Haynald bíróknak is kaptott olyannal fenyegető levelet s előbbiól 1000 utóbbiól 2000 frt követelték veszélyes fenyegetések mellett.

kelelt, az anya is közelében vett meg ágyát — ő is a gabonát akarja őrizni. . . .

* * *

Karácsony esteje volt. Ma szépen kivilágították a szobát. A karácsonyi számos kis gyertyácska csillog, a fúcskák vigan korngyeznek a fát, hisz ma a megváltó született, öröm uralkodik mindenfelé — ma mindenki boldog.

Éjfélkor tértek még csak nyugalmra, a vallás békés malszójával és boldogsággal kebleikben.

Kiki alszik, csak János öber meg. Mi nem engedni nyugodni? mért térfereg oly izgatottan ágyiban, tán láza van, foje zug és forr — és mégis fázik. . . .

A reggeli órákban észreveszi az anya miként suhan ki egy alak a szobából. Almodott bizonyosan, ki is lehetne hisz mindenki alszik. A szürkület ketes fényt vet a szobába, derengő halvány színben világít meg falait. Az anya tekintete a fa ágyára esik. . . mindenható isten üres! . . .

Lázás sietséggel vet a kétségbeesett asszony egy felöltöt magára és kirohan a szobából.

A padláson lövés dörren el — egy tómpa zuhanás. . . aztán ismét minden csendben van, mintha mi sem történt volna. . . .

A szegény legény azt mondta magában: „Nem tudom elleleljeni meg kell halnom, mily gyenge szívünk, hogy a megvetés nem képes elől a szerelmet!“

Másnap azt kérlek a szomszédok, mi dörrenés volt az éjjel, és ki sziklott fel oly borzasztóan. Az anya volt, ki e szivretrendítő sikojt hallatá. Még mindig a padláson volt, hol karjai között tartotta élettelen fa hulláját. . . .

Blitz Sándor

— **Cavagnari III. Napoleon fia.** A Kabulban meggyilkolt Cavagnari őrnagyról, a következőket írja a „P. L.” londoni levelezője: Egész határozottsággal biztosítanak, hogy a Kabulban meggyilkolt angol követ Sir Louis Napoleon Cavagnari III. Napoleon természetes fia volt. A császár, még mint herceg, Londonban időzve, Cavannah nevű írlandi nővel is merkedett meg, s a fiuk, akit eme viszonynak köszönve életét, a csevegő olasz nevet adta. Az állítás valószínűsége mellett nyilatkozik az őrnagy két előneve és kora, valamint arcvonásainak hasonlósága állítólagos rokonával. Ha a közlés igaz volna — pedig en azt hiszem, hogy igaz — úgy létező nélkül vissza lehetne gondolni ama végzettszerűsége, mely a császár törvényes fiát a zulu-földön, törvénytelen fiát pedig Afganisztánban utóéletre, mindkettőt Anglia szolgálatában, mely a napóleoni család fejét Waterloo-nál legyőzte s haláláig fogva tartotta a Sz. Iona szigeten.

— **Egy bál** ö-zeselőzalkozás alkalmával Z. báró párbajra hívja Pántikás Péter urat. Pántikás Péter nyárspolgár a javából, s másnap reggel a következő levéllel felel ellenfelének: „Báró ur! Kész vagyok önnel megverekedni, de azon feltétel alatt, hogy a párbaj esélyei mindkét félnek teljesen egyenlők legyenek. Övezgy vagyok, s van egy tizenégy éves leányom. Kinek szüksége van az apai támogatásra. Ön nemle. Legyen tehát báró ur övezgygyé. legyen egy tizenégy éves leánya, ki részorri az apai támogatásra, és én szolgálatára állok. Teljes tisztelettel Pántikás Peter, bej. kersekedi.

— **Sarah Bernhard pöre.** A híres tragikai hősnő ezélett pár évvel az Avenue de Villiersen pompás kis palotát építtetett. A homlokzatot díszítő szobrászati műveket Roulliére és Budot művészek készítették 630 frankért, a többire valójánk állított ki, de ezek közül egy 1000 frankosat a lejárát napján a szobrászok nem övátolták. A dolog pöre került, s a törvényeszek az 1000 frankot Roulliereknek és Budotnak megítélték.

— **Merülés utazás.** Egy dán, Goldsmid elhatározta, hogy egy kis 18 láb hosszú s 6 láb széles vitorláshajón négyvel együtt Amerikábol hazajárta fog utazni. Julius elsején hagyta el Bostont, de egy lönping folyton Uj Kaledonia szitjei közt hánykolódott, sehogy sem tudott kiérni a siktengerre. Augusztus 16-án meg ériási vihar támadt, mely letérte kies csobakának áróbát, a beha óó hullámok meg tonkretették s megsemmisítették a hajón lévő elemi ezikeket. Goldsmid nete megbeátedett, ő maga közel állott a végkimerüléshez. Mindketten elvesznek, ha hajó nem tűnik fel a láthatáron s észre nem vesz a veszelelyben forgók vészjelzéseit. P. H.

— **Az Aigner Lajos** kiadásában megjelenő „Nemzeti Könyvtár” nyeret Alafai Lajos szerkeszt, beküldött a 24, 35 és 36 füzet Zrínyi Miklós, Vitkovics Mihály, és Kazinczy Ferencz műveinek toátatásával. Egy füzet ára 30 kr.

— **Dr. Ritóary Ferencz** „Képes Világtörténetének” 15 és 16-ik füzete megjelent Melner V. kiadásában, az eddig megjelent füzetekhez hasonló alapossággal és díszes kiállítással a régi történetet folytatván. Egy füzet ára 30 kr.

Mily érzet a szerelem. Regényt olvasott egy fiatal leány, melyben a szerelemnek nagy szerep jutott. — En nem értem, mi lehet tulajdonképen a szerelem — mondá idősb testvérenek. — Bizonyosan valami nagyon kellemes érzelem — felelé a tapasztaltabb nővér. — Igen, de minő érzelem? — zaklatá a „backfisch.” — Hát olyan, mintha az ember valami jót ennek Peldánál. Pédán! — Peldán! vesepesenyét! . . . A leánykát ugyanaz nap elmutek mamájukkal a színházba, kerültek pedig egy ismerős ur mellé, azon fiatal ember mellé, ki fölük szobát bérelt. Adtak aznap a kassai színházban valami érzélgős szerelmi darabot, melyben ezen gyarló érzet miatt igen sok boldogságot követnek el. — En nem értem, hogyan boldulhatnak az emberek a szerelem után — jegyzé meg a naiv leányka. — Mikor az nagyon boldogító érzet — mondá szomszédja. — De hát mégis minő? — kérdi a kis kiváncsi. — Nagyon kellemes érzelem. Olyan például, mintha az ember vesepesenyét ennek. A „backfisch” elfámul, nővere pedig elpirult, hogy a szobának eszjárása oly hasonló az övéhez. Mikor a szerelemlről beszéltek, nem gyanták, hogy a szobor otthon van és az elválasztó ajtón minden szót behallott.

— **Tömeges gyilkolás a birmán udvarnál.** A király és fiatal tanácsosai egy üléskön elhatározták, hogy a bellelenségnek teljes megsemmisítése mentheti csak meg a trónt. Ezért reg öz en az összes folyok lemezárítását rendelték el. Hoherokát könnyen kerítették s az éj sötétjében kezdődött a gyilkolás. A hőlttesteket egymásután a kutba dobálták. Gyermekek szilok előtt kintzattak a míg kiadták lelküket. A nőket megböcselentítették úgy ölték le. A hercegeknek családjuk kintzotását kelle végig nézniök, úgy gyilkoltattak meg s dobatták a kutba. Így jártak a többi között Meckra, Fongya, Menghis, Myodawlow, és Phawun hercegek családjai is.

Vizállás Baján.

C. pont	DUNA	84.88
tenék	CSATORNA	83.00
Szeptemb. 20-án	DUNA 85.64	CSATORNA 85.22
	O fölött 0.76	melység 2.22

Üzleti tudósítás.

Baján, 1879. szeptember 24-én.

Buza 11.75 za 5.— bab 7.50 árpa 6.25 rozs 7.75 kétszeres 7.50 köles 4.60 kukorica 6.—
Az árak 100 kilogr. után.

Felelős szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

Árlejtési hirdetmény.

Mélykut község alulirt előljáró-aga ezzel közhírre teszi, hogy a 10575 frt 83 kr költséggel előlányzott új községház felépítése, folyó évi október hó 12-én délutáni 3 órakor Mélykuton a községház tanástermében nyilvános árlejtés útján a legkevesebért valalkozónak kiadatik.

A költségtervezet és árlejtési feltételek a községházanal megtekinthetők.

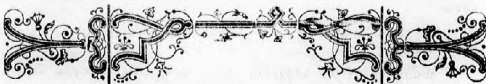
Kelt Mélykuton, 1879. szept. 12.

Milassevics Antal

Csibri János

községi jegyző.

községi bíró.

UNDOZ VILMOS

Első magyar

drótszeggyara és vaskereskedése

nyagban és kicsinyben

Budapest, vácziboulevard 55 (uj).

Építési vállalkozónak szükséges eszközök raktára.

Kizárólagos nagybani eladása mindennemű

ÖNTÖTTVASAKNAK

valamint TIZEDES- és SÜLYMÉRLEGEK gyári áron.

Árjegyzékek ingyen.

